

ZWAAR, LICHT

Je kan honderden voorbeelden geven
van wat gewicht is, maar je herinnert je
er maar één.

Wanneer je honderdtwintig
kilo weegt omdat je
tegen iemand op wilde lopen
die tegen je zegt: *je kan niet altijd
zo zwaar zijn.*

En dan nóg een: een kind
met elk van zijn handen
in een hand van een van zijn ouders
die hem samen optillen en laten schommelen
terwijl zij verder lopen.

Je maakt het lichte zwaar,
omdat je er niet goed in bent,
en niet van anderen wil leren.

Daarna word je enkel
om wat zwaar is gevraagd
en je hoopt dat je ondertussen
- je kan niet zeggen hoe -
beter zal worden in het lichte.

ZWAAR, LICHT

Elk nog een woord
in je mond wordt steeds zwaarder.

Maar dit is niet hoe het moet,
het zou steeds lichter moeten worden.

Je hebt het tienduizend keer gedaan
om het nog een keer te kunnen doen,
maar dit is niet van jou.

Met iets lichts
kun je de deuren
zich laten openen en weer sluiten,
bijna stil,
zoals wanneer de lichtste wind over de bomen waait.

Je woorden zo licht maken
dat de naam van een plaats,
die nog niet eerder herinnerd is,
de woorden daaromheen genoeg gewicht geeft
dat ze voor even daar blijven.

Je woorden zo licht maken
dat zeggen waar je was,
wat nog niet eerder herinnerd is,
de woorden daaromheen genoeg gewicht geeft
dat ze voor even daar blijven.

Zoveel als je je herinnert besluit je
enkel nog licht
te spreken, besluiten
is al te zwaar,
maar dat is al gebeurd.

IN HET HERINNERINGSPALEIS

Je weet van paleizen
om je wat níét in een paleis is te herinneren,
maar in dat van jou zijn er kamers en je weet niet meer
wanneer je daar voor het laatst was,
en gangen, en je weet niet meer
hoe van daar naar een slaapkamer te komen
(soms loop je midden in de nacht
van een slaapkamer naar een andere,
je dekbed onder je arm).

Maar er zijn zoveel meer kamers
waarin je geslapen hebt
en midden in de nacht wakker werd
en pas in paniek raakte toen je rechtop naast je bed stond,
omdat je niet meer wist in welke richting,
voorbij alle muren en deuren,
de tuin was.

Je denkt aan die keer
dat je *help* schreeuwde
en er teruggeschreeuwd werd:
waar ben je?
en daarna werd je kalm van een geur.

Op een eiland in een blauwe zee
(boomtakken buigen door onder het gewicht van vlinders,
paarden en schapen passen in je hand)
bereid je je voor op een reis
naar waar het kouder is
en vraag je aan wie je wil helpen:
wat heb ik daar nodig, wees niet bang
iets te noemen wat ik al ingepakt heb,
er is zoveel wat ik kan vergeten.

HEER VAN

Met honden jagen
op herinneringen,
maar als zij er een in het nauw gedreven hebben
en jij te laat komt
hebben ze die al uiteengescheurd,
maar als je snel bent
kun je de staart afsnijden
en de rest door de honden laten uiteenscheuren.

Je bent een heer van de herinnering
en loopt over velden
alsof ze van jou zijn,
of je kan zeggen dat je op een vos jaagt
als je vroeg in de ochtend
over het veld van een ander loopt,
aan de rand van een bos.

Een oude man die op het veld werkt
vraagt: *waar is uw paard,*
waar zijn de honden?

De honden zijn de vos kwijtgeraakt
en jij de honden
en omdat je nooit geleerd hebt
hoe goed op een paard te zitten
ben je afgestapt.

De heer van de honden
is nog steeds bij de honden,
en zal hen naar huis brengen,
de weg naar huis
is de enige die het paard nog kent.

MOOI

De heer van het huis,
van waar een meisje opgehaald wordt, als iemand haar wil meenemen,
die altijd een kamer voor je heeft,
wil je het meisje laten zien
dat nu bij hem is.

Haar heer vraagt je iets te zeggen
over wie nu de mooiste
is.

Zij en jij weten dat in de tijd
die je nodig hebt om te
bedenken wat jullie je willen gaan herinneren
een ander de mooiste
wordt.

*Je hoeft niet bang te zijn,
zegt wie het je vraagt,
ik weet niets beters
dan mij herinneren wie de mooiste
was.*

Heer van de avond, mag ik deze avond
van u?

ALS JE JE GENOEG HERINNERT

Als je je genoeg herinnert
kan je verdergaan
in de richting
waar de vergissingen gemaakt worden
waar je bang voor was?

Bijvoorbeeld,
de richting van het zoete
of zelfs de trots op hoe zoet het is.

Zoals rennen verder bewegen is
in de richting waarheen
je valt.

Welke vergissing kun je hier maken
om naar huis teruggestuurd te worden?

Die jongen
in donkerrode kleren,
net als de zon,
hij was erbij toen alles wat later van jou kon zijn
uitgepakt werd.

De vorige keer
dat je een droom vergeten was
kwam de jongen
die je in die droom gezien had
in een volgende droom terug,
maar toen zag hij er
gehaast uit.

OMDAT JE WAT BENT

Omdat je wat bent
wordt tegen je gezegd dat toen je dat niet was,
je veel gezien moet hebben
dat voorbijging
en achteraf als een droom was?

Als een te ver
uitgewerkt voorstel
van een droom van wie zich
geen enkele droom van zichzelf
kan herinneren.

Hoe noemen ze je
als jij die bent
die zich alles hier moet herinneren,
omdat ze de vorige die zo heette
niet meer kunnen vinden?

Je wil je wat nu gebeurt
niet zo herinneren,
droom verder,
zoals het bevel:
droom verder!

Je bent blij je te kunnen herinneren
waar je niet bang voor was
toen je dat bevel hoorde.

GEWICHT HERINNEREN

De eerste keer dat
iemand is als de avond
opgeven.

Toen het jouw beurt was te kussen
raakte je enkel
met je lippen de haren op haar hoofd aan.

Dat weegt vast veel.

Je vult een glas
uit de kraan
en zonder te kijken
weet je dat het te leeg
of te vol is.

Geef het teveel maar terug.

Hoelang zou je
daarna
bij haar op de vloer
kunnen zitten,
zonder aan jou te herinneren?

**OF HET MAKKELIJKER IS JE IETS TE HERINNEREN ALS JE
EEN GROOT DEEL VAN JE LEVEN MET DEZELFDE GEWEEST
BENT OF WANNEER JE JE KAN HELPEN DOOR TE BEDENKEN
DAT DAT IN DE TIJD WAS DAT JE MET DIE OF DIE WAS**

Je kan terugkrijgen
wat je je niet eens kan herinneren
dat je het weggegeven hebt.

Dat is wanneer je zegt
dat je het verhaal kan vertellen,
maar je weet niet waar te beginnen.

Dat is wanneer je zegt
dat je niet meer weet hoe het vuur te maken
of welke woorden te zeggen
op welke plaats
in het bos.

Je weet niet eens welk bos het was,
maar als je je een bos kan herinneren
kan je het terugkrijgen.

VAN WIE BEN JIJ?

De heer van de zon
laat een huis met blinde muren bouwen
voor de heer van de storm,
hij zit graag in het donker.

Een rivier herinnert zich
hoe je op een ondiepe plaats
in het water ging staan
en daarna terugliep
naar je schoenen op de oever.

Neem een bad, doe parfum op,
jouw heer zal mijn heer zijn
en jouw herinnering mijn herinnering.

Gisteren boden ze je van alles aan
en je wist dat het niet
vanwege jou was,
maar vanwege
je heer.

Of een van je heren,
je wist niet aan welke
ze dachten.

Maar vandaag kijken ze
van je weg,
is je heer iets overkomen?